

Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem Szent István Campus

Iskolai tanítási gyakorlat a
Nógrád Vármegyei Szakképzési Centrum
Szondi György Technikum és Szakképző Iskola intézményben

TANÁRI PORTÓLIÓ

Név: Kulesár Csaba

Intézet: Vidékfejlesztés és Fenntartható Gazdaság Intézet

Tanszék: Humántudományi és Szakképzési Tanszék

Szak: Tanári (agrármérnök-tanár) mesterképzés

Tagozat: Levelező, 2 féléves

Gödöllő
2024

Tartalmi kivonat

Tanári pályafutásom kezdetén az alábbi portfólióban szeretném bemutatni szakmai tapasztalatomat, amely hozzásegíti ennek a munkának az olvasóját ahhoz, hogy egy átfogó képet kapjon rólam. Úgy gondolom, hogy egy tanárnak szüksége van folyamatos fejlődési-tanulási lehetőségekre, amit a saját tapasztalatai, illetve az oktatás útján szerezhethet meg. Pedagógusként célom a diákok tanulási kedvének emelése, ezért arra szeretném őket biztatni, hogy az álmaikat soha ne adják fel, a tanulással mindent elérhetnek, amit célul tűztek ki önmaguknak.

Ebben a fejezetben szeretném megemlíteni, hogy a szakmai gyakorlatra első körben a szécsényi Közép-magyarországi Agrárszakképzési Centrum Liphay Béla Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Technikum, Szakképző Iskola és Kollégiumban kívántam eltölteni, de a negatív hozzáállás miatt váltani kényszerültem. Így kerültem Nógrád Vármegyei Szakképzési Centrum Szondi György Technikum és Szakképző Iskolába, amiért ezúton is szeretnék köszönetet mondani mentortanáromnak Lajtosné Antalicz Anitának, és az iskola igazgatójának Tanka Ágnesnek, hogy elvégezhettem intézményükben a szakmai gyakorlatomat.

Az első féléves gyakorlatot ebben a fejezetben kívánom összegezni, amit 2023. szeptember 27-től – 29-ig végeztem. Nagy izgalommal léptem be az iskola épületébe, mivel tartottam a diákok reakciójától, de teljesen feleslegesen tettem, mert szinte minden osztály örömmel és kíváncsisággal fogadott. Megfigyeltem, hogy a vezetőtanár nagy odafigyeléssel végezte feladatát. Minden nap a maximumot próbálja kihozni nemcsak a diákokból, hanem önmagából is. Itt szeretném megjegyezni, hogy véleményem szerint nagy szükség van ilyen elhivatott tanárookra. Nagyon tetszett nekem az órai magyarázata és a számonkérése. Ha esetleg a diákok nem értettek valamit, nagy örömmel magyarázta el ismét, célja volt, hogy mindenki megértse az anyagot kivétel nélkül. Másik fontos dolog, amit ki szeretnék emelni, az a számonkérés során az igazságos értékelésre való törekvése. Tapasztalt tanárként elmondta nekem, hogy egy osztályban sincs „kedvence” és nem is lesz. Minden diákot a teljesítménye alapján értékel, és ha szükséges motivál. A tanítási óráimat tekintve már nagyon vártam a lehetőséget, hogy élesben oktathassak. Bevallom, az órák legelején egy kicsit izgultam. Szerintem ez természetes, mindenkiben van egy kis félelem, amikor új munkahelyen kezd el tevékenykedni. De hamar át ment rajtam és nagyon jól éreztem magam mindkét órán. A diákok figyelmét teljesen le tudtam kötni, nem kellett fegyelmeznem sem.

A második félévben húsz órát kellett tanítani, amit szintén nagyon vártam. Izgalommal indultam neki az elméleti órák megtervezésében. Olyan témaköröket választottam a tanulók számára, amelyek nemcsak hasznos tudással járnak, hanem érdekesek is lehetnek a számukra. Ez olyan jól sikerült, szerintem, hogy az órák alkalmával a tanulók nagyon aktívak voltak, rengeteg dolog után érdeklődést mutattak. Remélem, hogy az elméleti órák alkalmával sok diáknak sikerült új és hasznos dolgot átadnom, amit esetleg később kamatoztatni tudnak. A gyakorlati órákra próbáltam olyan feladatokat összeállítani, amelyek nemcsak a tanulók gondolkodását, hanem kreativitásukat és precizitásukat is serkentik. Úgy vettem észre, hogy némelyik osztály nagyon örült a kihívásnak, a másik kevésbé. Az első témakörhöz tartozó órán el kellett gondolkodni a feladatokon, ahol némelyik diák meg is jegyezte: „Már fáj a fejem a sok gondolkodástól”, de a többség örült az új próbatételnek. Úgy láttam szokatlan volt ez a fajta módszer számukra, hogy kreatív feladatokat kelljen megoldaniuk. A másik témakörhöz tartozó gyakorlat, már sokkal érdekesebb volt, szinte minden osztályba. Trófeabírálatot végeztünk az általam bevitt agancsokon, illetve vadkan agyarán. A csoportokra osztott diákok aktívan dolgoztak, ahol elakadtak a mérésekkel, azonnal segítettem nekik, és megmutattam a helyes mérési területeket. A rengeteg szemléltető eszköz hatására szerintem, minden diák sokat tanult a gyakorlati órán. Ezeknek az óráknak köszönhetően, úgy érzem magabiztosabb lettem a tanításban, és bízom benne, hogy lehetőségem nyílik elhelyezkedni a tanári pályán!